

MOMENT POETIC

Satul meu

[de Grigore Vieru](#)

Satul nostru-i mare tare,
Satul nostru capăt n-are.
Până la bunicul Petru
Este cam vreun kilometru
Până la unchiul Andrei
Kilometri sunt vreo trei.
Nu-i cunosc pe cei din vale,
Dă-i salut pe toți în cale -
(Satul meu)

Cântecul soarelui

[de Grigore Vieru](#)

Soare-soare, domn bălai,
Spune, câte raze ai?
- Zău că nu știu, măi nepoți,
Câte am, ajung la toți!
Soare-soare, domn frumos,
La câți dai lumină jos?
- Nu știu, eu mă socotesc
Pe câți mângâi și-ncălzesc!

Buzele mamei

[de Grigore Vieru](#)

Iar buzele tale sunt, mamă,
O rană tăcută mereu,
Mereu presărată cu țărna
Mormântului tatălui meu.
O, buzele ce sărutară
Al tatei mormânt
Mai mult ca pre dânsul,
Pre tata, în
Puținii lui ani pre pământ.
Acuma când nu te poți, mamă,
De sarea din șale pleca,
Cine ridică mormântul
Spre gura uscată a ta?!